

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Ad Decretvm XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

ruinæ spiritualis hac in parte occasio sint, scandalumque præbeant & ipsimet peccent.

Cum sanctissimus Dominus N. Papa Urbanus VIII circa S. Ioannis Bapt. Nativitatis, Vigiliæ jejunium, si in festo sanctissimi Corporis Christi occurrat, decretum publicavit de illius observatione, hinc nos illud hic publicandum volumus.

Quo dicto lectum est per Secretarium Synodalem dictum decretum, ut sequitur.

D E C R E T U M

S. RITUUM CONGREGAT.

De non jejunando in vigilia S. Ioannis Baptiste, quando contingit die solennitatis Corporis Christi, die 24 Septembris anno 1638.

Cum anno proximè venturo 1639 vigilia S. Ioannis Baptistæ incidat in diem solennitatis corporis Christi: Fuit à pluribus locorum Ordinariis supplicatum Sanctissimo pro declaratione, quid agendum

de jejunio eo die præscripto. Et supplicatione per Sanctitatem suam ad Sacram Rituum congregationem remissa, eadem S. Congregatio re maturè discussa, censuit: Non esse jejunandum neque abstinendum à carnibus, in festo solennitatis corporis Christi, sed anticipandum jejunium die antecedenti, nempe feriâ quartâ, pro ut jejunaretur in ipsa vigilia: Et videri eidem S. Congregationi, quod Sanctitas Sua, si ita placuerit, præciperet super hoc expediri Breve pro perpetuis futuris temporibus, quando idem casus contingerit: Et factâ per me Secretarium relatione de præmissis Sanctitati Suae, Sanctitas Sua sententiam S. Congregationis laudavit, & Breve pro toto orbe expediri mandavit, pro ut expeditum fuit. Tenoris ut sequitur.

C. Epif. Portu. Card. Pius.

Loco + sigilli.

Iulius Cincius Secret.

V R B A N V S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum evenire quandoque possit, ut vigilia S. Ioannis Baptistæ, in diem festum solennitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi incidat. Nos attendentes diem festum huiusmodi, quo tanti sacramenti institutio, summâ totius populi Christiani lætitiâ recolitur, è principalibus anni festivitatis existere, propterea de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris actibus præpositorum consilio, deinceps perpetuis futuris temporibus, quoties vigiliam prædictam, in dictum diem festum solennitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi incidere contingerit, non esse jejunandum, neque à carnibus abstinendum in die festo huiusmodi, sed anticipandum jejunium die immediate antecedenti, nempe feriâ quartâ, pro ut jejunaretur in ipsa vigilia: Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus & ordinamus: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Volumus autem ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsi præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam majorem sub annulo Piscatoris die 13 Octobris

anno M D C XXXVIIII. Pontificatus Nostris anno decimo sexto.

M. A. Maraldus.

Romæ ex Typographia Rev. Cam. Apostolicæ M D C XXXVIIII.

Deinde perrexit Secretarius in statuis relegendis.

A D D E C R E T U M X V I I.

O Auditores, hoc magnum est & maximæ considerationis, ut scilicet Pastor, cujus est Sacramenta administrare, meminerit, se sancta tractare, omnique temporis momento paratum esse oportere ad tam sanctæ administrationis munus: Quâ ergo vitâ castâ, purâ, sobriâ, & religiosâ esse debet, mentemque ipsam ab omni labe peccati immunem adjuvante divinâ gratiâ conservare? Nam et si sacramenta divinam quandam virtutem quæ ipsis inest, nunquam amittant, tamen impure ea ministrantibus æternam mortem afferunt. Quacunquē diei vel noctis horâ ad sacramenta ministranda vocaris, ô Pastor, ô Sacellane, nullam tam sanctis pietatis officii moram interponas, (munus enim hoc tuum est, cuius causa ab Ecclesia, & populo sustentaris.) Sed, ô Pastores, quam multi vestrum sunt qui cum vocantur, vel vultu, vel verbis, vel alio signo non ostendant se gravatè ituros? Non desunt forsân etiam, qui se vel

v E e

excu-

excusent, vel differant ire, causantes periculum non subesse, & similia, tantum ut suæ commoditati studeant. Interim ægrotus angitur, sine ullo solatio moratur & moritur. Pastor ovem centesimam non quærit: Nec mirum, cum neq; nonaginta novem, sed se & sua tantum curet. Non sic, non sic Auditores, hilari vultu caritatem paternam prompti paratique omni momento inclamati filio exhibeamus: non illos Sacerdotem & Levitam Luc. 10. qui pertransierunt hominem qui in Latrones incidit, immites, semivivo ipso relicto, sed potius Samaritanum imitemur, qui curam illius non uti Pastor, sed uti proximus in se vera caritate suscepit. Sequamur exemplum Christi Domini Matth. 8. qui, cum puerum Centurionis absens sanare poterat, nec vocatus fuerat ut descenderet, dixit, veniam & curabo eum. Ita, ita officium vestrum exhibete Charissimi.

Ad DECRETVM XVIII.

Sacramentum extremæ unctionis tametsi singularem habeat animæ & corporis effectum, nihilominus in nonnullis locis admodum raro confertur: Quare monemus omnes serio ut conentur pro viribus & omni studio hujus sacramenti usum suis commissis inculcare, & illud ultro non petentes, ad id suscipiendum ex officio charitateque Christiana, ac præcepto Ecclesiæ disponere.

Præterea quæ hîc de sacramento Confirmationis lecta sunt nec à Nobis, nec à Suffraganeo Nostro Reverendissimo D. Casparo Episcopo Aureliopolitano, nunc in Domino defuncto, hæcenus observata fuisse, libenter fatemur: Contulimus tamen Nos ipsi, licet tanti muneris exequendi indigni, diversis in locis hujus Diocesis Nostræ, anno 1651 & 52, sed cum eodem hinc ad Ratisbonensem nostrum Episcopatum perrexerimus, præfatusque Suffraganeus Noster Coloniae æger decubuerit, & anno 1654 in Domino ibidem obierit, culpam hanc, quæ in Nobis tanta non fuit, in posterum diligenter statis temporibus compensare studebimus; præsertim cum Sanctissimus Dominus Noster Alexander Papa septimus alium ad Nostram nominationem Episcopum Aureliopolitanum creaverit, eundemque Diocesi huic Suffraganeum concesserit Reverendissimum D. Egidium Geleonium, SS. Theologiæ Doctorem, Præpositum Cranenbergensem, & Canonicum Scholasticumque Ecclesiæ S. Andreae Coloniae. Vos interim vestrum præstare officium in explicando hujus sacramenti virtutem, institutionem, ritumque debite illud suscipiendi.

Ad DECRETVM XIX.

Parochi quibus Parochiæ Hæreticæ suis vicinæ commendatæ, peractâ Synodo

statim inquirent, num aliqui in gradibus prohibitis sine dispensatione à Nobis, aut Vicario Nostro impetrata copulati. Intelleximus etiam quosdam ex Nostris Parochis personas nonnunquam Vulgares in domibus privatis sine proclamationibus matrimonio jungere; quod ipsum cum Canonibus Metropolitanis, & synodalibus statutis contrarium sit, gravibus posthac poenis subjacebunt si qui deprehensi fuerint.

Ad DECRETVM XX.

Inveniuntur adhuc nonnulli, qui in cærimonis Missæ sæpe vacillent, gestulationes & genuflexiones non usitatas nec necessarias exerceant; festa etiam secundum directorium Nostrium Calendariumque Osnabrugense non servent, minus alios servari faciant. Hos monemus ut se ad cærimonias juxta præscriptum Missalis Romani accommodent, & festorum observantiam juxta directorium curent, & apud alios procurent.

Præterea sane in hoc magnam experimur negligentiam, cum juxta priora nostra decreta Synodalia Sacerdotes ac Parochi negligentiores reperiuntur, qui vel rarius sacrificium illud tremendum ac incruentum peragunt, vel rarius confessionis sacramentum adeunt, minus scedas & testimonia menstruè suis Decanis in scripto mittunt: Quæ omnia cum sint contra foundationes, obligationes, decreta Synodalia sacrosque canones, severius in tales in posterum inquiremus, & in delinquentes animadvertemus: Monentes & in virtute Sanctæ Obedientiæ mandantes Decanis, ut ad hoc melius invigilent, menstruèque præfata testimonia exigant a singulis de Clero sibi concredito, ac ad manus Nostras proprias, vel in absentia ad officialem Nostrium transmittant, nisi & ipsi Nostram indignationem experiri velint.

Ad DECRETVM XXI.

UT hoc facilius facere possint, licet Bulla Cænæ Domini, Casus etiam alii tum sedi Apostolicæ, tum Episcopo reservati, in Rituali Nostro seu Agenda Diocesis clare & exacte poni curaverimus; tamen ut adhuc melius curati instruantur, pro eorum commoditate separatim talium designationem imprimi faciemus, in confessionalibus vel sacristia affigendam.

Ut autem Regulares præsertim exempti, qui à sede Apostolica magna obtinuerunt privilegia, sciant etiam se vigore cujuscunque privilegii à talibus casibus præfatis papalibus absolvere non posse, binas declarationes novissimas Urbani Papæ VIII desuper emanatas observari mandamus.

Hæc omnia reperies in fine hujus Synodi fol. & sequentibus sub literis A. B. C. D. E.

Ad